

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 11 stycznia 2021 r.

DIH-4.709.51.2020.BP

DECYZJA DIH-IV/61/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706, z późn. zm.), art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach z 23 września 2020 r. (sygnatura: KH.8361.27.2020/41DEC/20), na podstawie której na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 20 200 zł (słownie: dwadzieścia tysięcy dwieście złotych) z tytułu ponownego naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

Pismem z 15 stycznia 2020 r., na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.), zwanej dalej „*Prawem przedsiębiorców*”, Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Katowicach, zwany dalej również „*Śląskim WIIH*”, zawiadomił przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, zwanego dalej również „*Stroną*”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „*ustawą o informowaniu o cenach*”. Przedmiotowe pismo Strona odebrała 20 stycznia 2020 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniu 30 stycznia 2020 r. przez inspektorów reprezentujących Śląskiego WIIH, w sklepie „Biedronka”, (...), należącym do Strony, sprawdzono prawidłowość informowania o cenach wybranych losowo 687 asortymentów produktów znajdujących się w ofercie handlowej, stwierdzając w przypadku 14 partii produktów:

- brak uwidocznienia cen i cen jednostkowych – 9 partii produktów,
- brak uwidocznienia cen jednostkowych - 3 partie produktów,
- błędne wyliczenie cen „półka – kasa” w przypadku 2 partii produktów spożywczych:
(...)

co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. poz. 2121), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 31 stycznia 2020 r. (nr akt kontroli: KH.8361.27.2020).

W okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie przepisów po raz pierwszy organ ujawnił trzydzieści jeden przypadków naruszenia wymagań ustawy o informowaniu o cenach w toku kontroli przeprowadzonych w następujących okresach:

- 1) 22 stycznia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach produktów (sprawa KH.8361.12.2019) – decyzją z 25 kwietnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 10.000 zł;
- 2) 23 - 24 stycznia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.13.2019) – decyzją z 26 kwietnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 18.000 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-III/27/2019 z 5 sierpnia 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
- 3) 24 stycznia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.14.2019) – decyzją z 29 kwietnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 11.000 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-4/22/2019 z 16 lipca 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
- 4) 2 - 8 kwietnia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KŻ-D-B.8361.15.2019) – decyzją z 9 lipca 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł;
- 5) 31 maja 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.105.2019) – decyzją z 2 września 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 3.000 zł;
- 6) 4 czerwca 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.108.2019) – decyzją z 20 września 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 25.000 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/15/2019 z 20 listopada 2019 r., zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
- 7) 4 – 7 czerwca 2019 r. - stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.27.2019) – decyzją z 23 września 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 32.000 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/20/2019 z 9 grudnia 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
- 8) 18 – 24 czerwca 2019 r. – stwierdzono brak cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.8.2019) – decyzją z 2 października 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/26/2019 z 20 grudnia 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;

- 9) 26 sierpnia 2019 r. – stwierdzono brak uwidocznienia cen (sprawa KH.8361.173.2019) – decyzją z 26 sierpnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 21 000 zł;
- 10) 3 września 2019 r. – stwierdzono brak uwidocznienia cen i cen jednostkowych (sprawa KH.8361.180.2019) – decyzją z 29 listopada 2019 r. nałożono karę w wysokości 20.600 zł; decyzją DIH-IV/9/2020 z 6 lutego 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
- 11) 4 – 10 września 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.53.2019) – decyzją z 16 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 23.000 zł;
- 12) 17 września 2019 r. – stwierdzono błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.195.2019) – decyzją z 6 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 20.200 zł; decyzją DIH-IV/22/2020 z 9 marca 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
- 13) 20 września 2019 r. – stwierdzono brak cen jednostkowych (sprawa KH.8361.204.2019/30DEC/20) – decyzją z 22 czerwca 2020 r. nałożono karę w wysokości 20.200 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/49/2020 z 24 września 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
- 14) 26 września 2019 r. – stwierdzono brak cen jednostkowych oraz różnicę cen „półka – kasa” (sprawa KH.8361.202.2019) – decyzją z 6 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 20.200 zł; decyzją DIH-IV/18/2020 z 6 marca 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
- 15) 26 września – 2 października 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.60.2019) – decyzją z 17 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 21.800 zł;
- 16) 3 – 9 października 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.61.2019) – decyzją z 23 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 23.000 zł;
- 17) 5 listopada 2019 r. – stwierdzono błędne uwidocznienie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.232.2019) – decyzją z 7 lutego 2020 r. nałożono karę w wysokości 6.000 zł;
- 18) 12 – 15 listopada 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.71.2019) – decyzją z 28 lutego 2020 r. nałożono karę w wysokości 23.800 zł;
- 19) 12 – 14 listopada 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.13.2019) – decyzją z 2 marca 2020 r. nałożono karę w wysokości 40.000zł; decyzją DIH-IV/40/2020 z 25 czerwca 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
- 20) 18 – 20 listopada 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz nieprawidłowe wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.14.2019) – decyzją z 3 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 32.000 zł; strona wniosła odwołanie od przedmiotowej decyzji; decyzją DIH-IV/44/2020 z 30 czerwca 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
- 21) 21 – 25 listopada 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych, błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.16.2019) – decyzją z 4 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł; strona wniosła odwołanie

- od przedmiotowej decyzji; decyzją DIH-IV/45/2020 z 1 lipca 2020r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
- 22) 22 listopada 2019 r. – stwierdzono błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.246.2019) – decyzją z 11 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 6.500 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/35/2020 z 10 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy;
 - 23) 2 grudnia 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.254.2019) – decyzją z 13 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 20.374 zł; strona wniosła odwołanie od przedmiotowej decyzji; decyzją DIH-IV/46/2020 z 2 lipca 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
 - 24) 17 – 20 grudnia 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych, nieprawidłowe wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.75.2019) – decyzją z 18 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/36/2020 z 10 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy;
 - 25) 20 grudnia 2019 r. – stwierdzono błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.271.2019) – decyzją z dnia 20 marca 2020r. nałożono karę pieniężną w wysokości. 5.500 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/38/2020 z 15 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy;
 - 26) 2 – 8 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.1.2020) – decyzją z dnia 24 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 28.000 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/37/2020 z 10 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy;
 - 27) 7 – 9 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.2.2020) – decyzją z dnia 27 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 30.000 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/43/2020 z 29 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy;
 - 28) 8 stycznia 2020 r. – stwierdzono błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.6.2020) – decyzją z dnia 12 maja 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 4.500 zł;
 - 29) 9 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KH.8361.7.2020/38DEC/20) – decyzją z dnia 10 września 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 23.000 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/57/2020 z 4 listopada 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy;
 - 30) 13 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen (sprawa KH.8361.11.2020/39DEC/20) – decyzją z dnia 16 września 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 29.000 zł; strona wniosła odwołanie;
 - 31) 23 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KH.8361.20.2020/40DEC/20) – decyzją z dnia 21 września 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 20.300 zł; strona wniosła odwołanie.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 24 sierpnia 2020 r., Śląski WIIH poinformował przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na tego

przedsiębiorcę, na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu kolejnego – trzydziestego pierwszego – naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 23 września 2020 r. (sygnatura: KH.8361.27.2020), Śląski WIIH nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 20 200 zł (słownie: dwadzieścia tysięcy dwieście złotych), na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu trzydziestego drugiego naruszenia obowiązku uwidaczniania cen towarów w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. Decyzja została odebrana w dniu 28 września 2020 r.

Pismem z dnia 9 października 2020 r. (data stempla 9 października 2020 r.), Strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji. zarzucając:

- a) naruszenie prawa materialnego tj. art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach poprzez:
 - niewłaściwą ocenę przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę jako wyższy niż znikomy, pomimo, iż 1,99% stanowi niewątpliwie znikomy zakres nieprawidłowości,
 - nieuwzględnienie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy w jej aspekcie pozytywnym, tj. pominięcie tych czynności, które przedsiębiorca podejmuje po kontrolach w poszczególnych sklepach, a które mają na celu usunięcie nieprawidłowości oraz zapobieżenie występowaniu ich w przyszłości,
 - niewłaściwe zastosowanie przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej kryterium dotychczasowej działalności tj. zastosowanie go w zakresie szerszym, nieadekwatnym do zakresu kontroli,
- b) naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 10 § 1 oraz art. 81 kpa poprzez niezawiadomienie Strony o zebraniu materiału dowodowego i możliwości składania wniosków przed wydaniem decyzji, co uniemożliwiło Stronie wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz składania wniosków dowodowych,
- c) naruszenie art. 77 § 1 oraz art. 7 i 80 kpa poprzez niez zebranie i nierozpatrzenie w wyczerpujący sposób materiału dowodowego, tj. nieprecyzyjne ustalenie w protokole kontroli przy jakich dokładnie towarach brakowało cen i cen jednostkowych.

Pismem z 5 listopada 2020 r., Prezes UOKiK poinformował w/w przedsiębiorcę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,

o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach co najmniej trzykrotnie w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 40 000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w należącej do przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. placówce handlowej, stwierdzono nieprawidłowości w informowaniu o cenach w przypadku 14 partii produktów spośród 687 poddanych ocenie, co było, jak stwierdził Śląski WIIH, trzydziestym drugim w okresie 12 miesięcy naruszeniem przez stronę obowiązujących przepisów w zakresie uwidaczniania cen. W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Śląski WIIH w drodze decyzji, wydanej na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 20 200 zł na w/w przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższego naruszenia.

W toku postępowania odwoławczego Prezes UOKiK przeprowadził analizę ustaleń kontroli, w oparciu o które wydano decyzję oraz treści skarżonej decyzji, jak również uwzględnił zarzuty zawarte w odwołaniu. Po przeprowadzonym postępowaniu organ drugiej instancji wskazuje, iż nie ma wątpliwości, że przedsiębiorca naruszył przepisy ustawy o informowaniu o cenach, co powoduje konieczność nałożenia przez Śląskiego WIIH kary pieniężnej.

Prezes UOKiK dokonując analizy akt sprawy oraz treści skarżonej decyzji zwrócił uwagę na stwierdzenie Śląskiego WIIH, że kontrolowany przedsiębiorca – Jeronimo Martins Polska S.A. nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o cenach po raz trzydziesty drugi, w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. Naruszenie obowiązków w zakresie uwidaczniania cen Śląski WIIH stwierdził dotychczas w toku uprzednio przeprowadzonych kontroli, tj.:

- 1) 22 stycznia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach produktów (sprawa KH.8361.12.2019),

- 2) 23 - 24 stycznia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.13.2019),
- 3) 24 stycznia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.14.2019),
- 4) 2 - 8 kwietnia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KŻ-D-B.8361.15.2019),
- 5) 31 maja 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.105.2019),
- 6) 4 czerwca 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.108.2019),
- 7) 4 – 7 czerwca 2019 r. - stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.27.2019),
- 8) 18 – 24 czerwca 2019 r. – stwierdzono brak cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.8.2019),
- 9) 26 sierpnia 2019 r. – stwierdzono brak uwidocznienia cen (sprawa KH.8361.173.2019),
- 10) 3 września 2019 r. – stwierdzono brak uwidocznienia cen i cen jednostkowych (sprawa KH.8361.180.2019),
- 11) 4 – 10 września 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.53.2019),
- 12) 17 września 2019 r. – stwierdzono błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.195.2019),
- 13) 20 września 2019 r. – stwierdzono brak cen jednostkowych (sprawa KH.8361.204.2019/30DEC/20),
- 14) 26 września 2019 r. – stwierdzono brak cen jednostkowych oraz różnicę cen „półka – kasa” (sprawa KH.8361.202.2019),
- 15) 26 września – 2 października 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.60.2019),
- 16) 3 – 9 października 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.61.2019),
- 17) 5 listopada 2019 r. – stwierdzono błędne uwidocznienie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.232.2019),
- 18) 12 – 15 listopada 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.71.2019),
- 19) 12 – 14 listopada 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.13.2019),
- 20) 18 – 20 listopada 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz nieprawidłowe wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.14.2019),
- 21) 21 – 25 listopada 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych, błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.16.2019),
- 22) 22 listopada 2019 r. – stwierdzono błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.246.2019),

- 23) 2 grudnia 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.254.2019),
- 24) 17 – 20 grudnia 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych, nieprawidłowe wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.75.2019),
- 25) 20 grudnia 2019 r. – stwierdzono błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.271.2019),
- 26) 2 – 8 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.1.2020),
- 27) 7 – 9 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.2.2020),
- 28) 8 stycznia 2020 r. – stwierdzono błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.6.2020),
- 29) 9 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KH.8361.7.2020/38DEC/20),
- 30) 13 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen (sprawa KH.8361.11.2020/39DEC/20),
- 31) 23 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KH.8361.20.2020/40DEC/20).

W powyższych przypadkach na kontrolowanego przedsiębiorcę zostały nałożone kary pieniężne, w drodze decyzji administracyjnej na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o cenach. Zgodnie z art. 6 ust. 2 w/w ustawy, warunkiem wymierzenia kary w wysokości do 40 000 zł jest fakt niewykonania przez przedsiębiorcę obowiązków w zakresie informowania o cenach, co najmniej trzykrotnie w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. Prezes UOKiK zwraca uwagę, że zgodnie z powołanym przepisem okres 12 miesięcy jest liczony od dnia, w którym po raz pierwszy stwierdzono naruszenie obowiązków w zakresie informowania o cenach. Prezes UOKiK stoi przy tym na stanowisku, że w przypadku daty tego naruszenia należy mieć na względzie art. 53 Prawa przedsiębiorców, zgodnie z którym ustalenia kontroli zamieszcza się w protokole kontroli, niemniej fakt naruszenia jest stwierdzany w postępowaniu administracyjnym. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy przyznać, że organ pierwszej instancji uwzględnił okoliczność w/w naruszeń uznając, że naruszenia te miały miejsce, mimo, że de facto, postępowania w sprawach tych naruszeń nie zostały jeszcze zakończone. Należy jednak zauważyć, że w toku przedmiotowego postępowania odwoławczego, postępowanie wszczęte wskutek wniesienia odwołania od decyzji Śląskiego WIIH:

- nr KH.8361.11.2020/39DEC/20 z 16 września 2020 r. zostało zakończone decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/59/2020 z 22 grudnia 2020 r.
- nr KH.8361.20.2020/40DEC/20 z 21 września 2019 r. zostało zakończone decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/60/2020 z 28 grudnia 2020 r.

Z powyższego wynika, że organ pierwszej instancji, co prawda, naruszył przepisy postępowania błędnie ustalając liczbę dotychczasowych naruszeń w ciągu 12 miesięcy licząc od pierwszego naruszenia, niemniej jednak uchybienie to zostało konwalidowane przez organ drugiej instancji. Z tego też względu, kierując się ekonomią postępowania nie jest zasadnym

przekazywanie sprawy do ponownego rozpoznania, ponieważ organ pierwszej instancji musiałby wydać rozstrzygnięcie w oparciu o przesłanki, które zostały już prawidłowo ustalone przez organ odwoławczy. Powyższe potwierdza fakt, że podstawa prawna decyzji art. 6 ust. 2 nie uległa zmianie, a liczba naruszeń na etapie orzekania przez organ odwoławczy jest taka sama jak w decyzji organu pierwszej instancji. Zachowana przy tym została zasada określona w art. 139 kpa.

Strona zarzuca naruszenie przepisów postępowania tj. art. 10 § 1 oraz art. 81 kpa poprzez niezawiadomienie Strony o zebraniu materiału dowodowego oraz możliwości składania wniosków przed wydaniem decyzji, co uniemożliwiło Stronie wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz składania wniosków dowodowych. Strona twierdzi przy tym, że zawarte w w/w zawiadomieniu pouczenie o możliwości zapoznania z materiałem dowodowym jest niewystarczające, ponieważ organ powinien zawiadomić Stronę o zakończeniu postępowania dowodowego, przez co Strona zyskałaby wiedzę, iż materiał dowodowy jest zebrany oraz możliwość wypowiedzenia się co do tego materiału i powołania dodatkowych dowodów w szczególności na okoliczność nieprawidłowości dotyczących kontroli, które Strona wykazała w uwagach do protokołu oraz w piśmie z dnia 27 kwietnia 2020r.

Odnosząc się do powyższego zarzutu, Organ zwraca uwagę, iż z akt sprawy wynika, że Śląski WIIH pismem nr KH.8361.27.2020/41DEC/20 z 24 sierpnia 2020 r. zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej z tytułu ponownego niewykonania obowiązków określonych w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach. Zgodnie z pouczeniem zawartym w zawiadomieniu: *„Na podstawie art. 10 § 1 Kpa Stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w postępowaniu tj. zapoznania się z aktami sprawy oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych do czasu zakończenia postępowania, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Skorzystanie z wyżej wymienionego prawa powinno nastąpić w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego zawiadomienia.”* Zgodnie z art. 10 § 1 kpa stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, stąd też niezrozumiałym jest twierdzenie Strony, iż organ obowiązany jest do zawiadomienia o zakończeniu gromadzenia materiału dowodowego i zamiarze wydania decyzji, co dopiero miałyby warunkować podniesienie przez Stronę okoliczności nieprawidłowości dotyczących kontroli. Zasada czynnego udziału Strony zezwala na podniesienie takich okoliczności w każdym stadium postępowania tj. aż do momentu wydania decyzji. Oznacza to tym, samym, że również i 7-dniowy termin wyznaczony w zawiadomieniu ma charakter instrukcyjny i jego przekroczenie nie pozbawi strony czynnego udziału w postępowaniu – wręcz przeciwnie, jest to termin dla organu, który wstrzymuje się z wydaniem decyzji do czasu powzięcia wiedzy, że Strona nie skorzystała ze swego prawa do zapoznania się materiałem dowodowym i ewentualnego wypowiedzenia się co do sprawy. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy organ zwraca uwagę, że zawiadomienie o wszczęciu postępowania i możliwości zapoznania z zebrany materiałem dowodowym zostało odebrane przez Stronę w dniu 27 sierpnia 2020 r. Decyzja została z kolei wydana w dniu 23 września, Strona miała więc możliwość zapoznania się z zebrany materiałem, jednakże tego nie uczyniła, jak również

nie wystąpiła z żadnym wnioskiem dowodowym, w tym również i dotyczącym okoliczności, które podnosi w odwołaniu.

Strona zarzuca również naruszenie art. 77 § 1 oraz art. 7 i 80 kpa poprzez niezebranie i nierozpatrzenie w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego poprzez nieprecyzyjne ustalenie w protokole kontroli przy jakich towarach brakowało cen i cen jednostkowych. Jak podnosi Strona, Organ w protokole posługuje się tylko określeniem grup towarów, do których należą produkty w stosunku do których stwierdzono naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług. Tym samym Strona nie ma możliwości sprawdzenia czy wśród zakwestionowanych towarów nie było takich produktów, w przypadku których spełniony byłby wymóg identyczności ceny sprzedaży z ceną jednostkową, a więc zachodziłby wyjątek wskazany w § 7 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Odnosząc się do podniesionych zarzutów, organ wskazuje, że z protokołu kontroli jednoznacznie wynika, że w stosunku do 3 asortymentów cukierków sprzedawanych luzem stwierdzono brak cen jednostkowych.

Natomiast w stosunku do:

- 2 asortymentów napojów bezalkoholowych,
- 2 asortymentów piwa,
- 1 asortymentu chipsów,
- 1 asortymentu dań gotowych,
- 1 asortymentu przetworów owocowo – warzywnych,
- 1 asortymentu mięsa pakowanego,
- 1 asortymentu gumy do żucia

został stwierdzony brak cen i cen jednostkowych. Dodatkowo potwierdza to oświadczenie osoby obecnej podczas kontroli, z którego wynika, że brak cen był wynikiem przeoczenia lub niewykonania polecenia przez pracownika, oraz że brakujące ceny zostały uzupełnione.

Zgodnie z § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Zgodnie z § 7 pkt 1 w/w rozporządzenia wymogu uwidaczniania cen jednostkowych nie stosuje się do towarów, których cena jednostkowa jest identyczna z ceną sprzedaży.

Odnosząc się do powyższego zarzutu, że na podstawie zgromadzonego materiału nie sposób ustalić, czy zachodzi wyjątek wskazany w § 7 pkt 1 w/w rozporządzenia, Organ zwraca uwagę, że protokół kontroli zawiera sformułowanie: „*Ponadto sprawdzono towary paczkowane, których ilość nominalna była inna 1 l/kg, 100 ml/g.*”. Powyższe sformułowanie jasno więc wskazuje, że kontroli poddano towary, w stosunku do których wyjątek wskazany w § 7 pkt 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen nie znajduje zastosowania. Strona nie wniosła uwag do protokołu. Co więcej, okoliczność wskazana odwołaniu nie była

podnoszona przez Stronę zarówno w formie uwag do protokołu kontroli, jak i w toku postępowania administracyjnego.

Podsumowując, organ odwoławczy stoi na stanowisku, iż materiał dowodowy jaki został zgromadzony w toku postępowania jest kompletny, zaś ustalenia faktyczne nie budzą wątpliwości. W związku z powyższym podniesiony zarzut należy uznać za bezzasadny.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes UOKiK stwierdza, że w ustalonym stanie faktycznym doszło do naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług.

Jak już wskazano powyżej, przesłanki wymiaru kary określa art. 6 ust. 3 w/w ustawy stanowiąc, że przy wymiarze kary bierze się pod uwagę stopień naruszenia, dotychczasowe postępowanie oraz wielkość jego obrotów i przychodu. Strona odnośnie tej przesłanki podnosi zarzut, iż stopień szkodliwości czynu jest znikomy z uwagi na fakt, iż naruszenie dotyczy 1,99% skontrolowanych towarów.

W przypadku stopnia przesłanki stopnia naruszenia obowiązków należy przede wszystkim sprostować ustalenia organu I instancji co do liczby skontrolowanych towarów, ponieważ z protokołu kontroli wynika, iż w zakresie uwidaczniania cen skontrolowano 687 asortymentów produktów, nie zaś jak stwierdzono w zaskarżonej decyzji 702 asortymenty. Powyższe oznacza, iż uchybienia obowiązku uwidaczniania cen dotyczą ponad 2% skontrolowanych towarów.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 w/w ustawy, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o informowaniu o cenach, cena to wartość wyrażona w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę. Cena należy więc do podstawowych, istotnych elementów zawieranych umów sprzedaży wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji przez konsumentów o zawarciu konkretnej umowy.

Natomiast zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o informowaniu o cenach cena jednostkowa to cena ustalona za jednostkę określonego towaru (usługi), którego ilość lub liczba jest wyrażona w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach. W świetle powyższego, brak uwidocznienia cen pozbawia konsumentów należytej informacji o oferowanych produktach. Z kolei, brak cen jednostkowych, uniemożliwia konsumentom porównanie oferowanych towarów z towarami podobnymi lecz o innej masie lub objętości, a co za tym idzie, utrudnia konsumentom wybór odpowiedniego dla nich towaru.

Z kolei błędna informacja co do ceny, nie daje konsumentom należytej wiedzy na temat sprzedawanego produktu i może wywołać w nich błędne przekonanie, iż dany produkt jest atrakcyjny właśnie ze względu na oferowaną cenę. Organ zwraca przy tym uwagę, iż rozbieżności pomiędzy ceną umieszczoną „na półce”, a ceną „przy kasie” są na niekorzyść konsumenta. (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 8 listopada 2019 r. sygn. akt VI SA/Wa 1400/19 *„Tym samym klienci poszukujący towarów w tym właśnie dziale sklepu, istotnie pozbawieni zostali podstawowej informacji, która winna im zostać zapewniona przez Skarżącą, a więc ceny produktu. Bez tej podstawowej informacji trudno*

mówić o realizacji jednej z dyrektyw ujętych w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, a więc umożliwieniu klientom porównywania cen konkurencyjnych towarów.”).

Zasadnie więc organ I Instancji stwierdził, iż stopień naruszenia obowiązku w zakresie uwidaczniana cen jest wyższy niż znikomy.

Kolejną przesłanką wymiaru kary jest dotychczasowa działalność podmiotu działającego na rynku. Strona odnośnie tej przesłanki podnosi argument, iż Organ błędnie utożsamia przedmiotową przesłankę z naruszeniami stwierdzonymi w ciągu 12 miesięcy poprzedzających naruszenie będące przedmiotem zaskarżonej decyzji, podczas gdy jej zdaniem, chodzi tu o te działania i czynności, które przedsiębiorca podejmuje w toku kontroli, a które mają na celu usunięcie nieprawidłowości oraz zapobieżenie ich występowaniu w przyszłości.

Odnosząc się do powyższego zarzutu należy podkreślić, iż usunięcie stwierdzonych naruszeń nie jest tożsame z przesłanką dotychczasowego działania, stąd też nie będzie miało ono znaczenia przy analizie tej przesłanki, ale dopiero przy wymiarze kary za ewentualne późniejsze naruszenia. Organ zwraca przy tym uwagę, że nieprawidłowości w zakresie informowania o cenach nie zostały usunięte po otrzymaniu zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, lecz dopiero w czasie jej trwania, co potwierdza protokół kontroli.

Natomiast analizując przesłankę dotychczasowej działalności Prezes UOKiK wziął pod uwagę, że przedsiębiorca w okresie 12 miesięcy od dnia pierwszej kontroli, włączywszy kontrolę, której ustalenia stanowią podstawę do wszczęcia przedmiotowego postępowania, po raz trzydziesty drugi naruszył przepisy o uwidacznianiu cen. Istotnym jest tu również fakt, że kontrole we wszystkich w/w przypadkach poprzedzone były zawiadomieniem o zamiarze przeprowadzenia kontroli. Strona miała więc możliwość odpowiedniego przygotowania się do kontroli, tym bardziej, że działalność gospodarczą prowadzi od grudnia 2004 roku, a więc należy założyć, że Stronie znany jest obowiązek uwidaczniania cen wynikający obecnie z ustawy o informowaniu o cenach. Tymczasem fakt, iż w okresie 12 miesięcy poprzedzających przedmiotowe naruszenie, stwierdzono trzydzieści jeden naruszeń w zakresie informowania o cenach, jednoznacznie wskazuje, że Strona nie przywiązuje należytej wagi do wykonywania obowiązków nałożonych na nią przedmiotową ustawą (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 15 lipca 2020 r. Sygn. akt VI SA/Wa 2744/19: *„Organ prawidłowo wziął również pod uwagę dotychczasową działalność strony – skarżącej spółki, tj. funkcjonowanie na rynku od 2004 r., wyniki dotychczasowych kontroli w zakresie przestrzegania obowiązków nakładanych przez ustawę o informowaniu o cenach, i zasadnie przyjął, że skarżąca nie dołożyła należytej staranności przy wykonywaniu działalności w celu przestrzegania przepisów istotnych z punktu widzenia praw i interesów konsumentów oraz nie wyeliminowała nieprawidłowości naruszających te prawa. Zaskarżona decyzji dotyczy naruszenia art. 4 ustawy o cenach po raz ósmy w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie objętych tym przepisem obowiązków po raz pierwszy. Oznacza to, że skarżąca nie tylko spełniła swoim zachowaniem warunek do nałożenia kary za to naruszenie, ale też kary w podwyższonej wysokości.”).*

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się także wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy, który został ustalony przez organ I instancji w toku postępowania – przedmiotowa przesłanka została ustalona przez organ I instancji na podstawie oświadczenia pełnomocnika.

Organ zwraca ponadto uwagę, że przy wymiarze kary kierował się celami kary określonymi w dyrektywie art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. UE L 80 z 18.3.1998, s. 27), zwanej dalej „dyrektywą 98/6/WE”, w myśl której kary pieniężne za naruszenie obowiązku informowania konsumentów o cenie oferowanych produktów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Ustalony stan faktyczny wskazuje, iż przedmiotowe naruszenie jest trzydziestym drugim, jakie zostało popełnione przez Stronę w okresie 12 poprzedzających miesięcy. Powyższe jednoznacznie wskazuje, iż kary jakie były wymierzane wcześniejszymi decyzjami nie osiągnęły zamierzonego skutku w postaci zaniechania dalszych naruszeń. Co za tym idzie, kara wymierzana kolejną decyzją powinna być na tyle dotkliwa, aby cele określone przedmiotową dyrektywą w końcu zostały osiągnięte.

Prezes UOKiK, stoi również na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie nie znajduje zastosowania instytucja odstąpienia od wymierzenia kary. Mianowicie, zgodnie z art. 189f § 1 kpa organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Z zebranego materiału wynika, że waga naruszenia nie jest znikoma, ponieważ brak cen jest naruszeniem interesów konsumentów w zakresie ich prawa do informacji. Z kolei ewentualne usunięcie naruszenia prawa nie spełni celów kary, mającej nie tylko funkcję dyscyplinującą – represyjną, ale też i prewencyjną. Organ I instancji słusznie przy tym zauważył, że brak uwidocznienia cen i cen jednostkowych stanowi zagrożenie dla interesów majątkowych konsumentów, a tym samym wyklucza możliwość uznania stopnia tego naruszenia za znikomy. Należy ponadto wskazać, że fakt wielokrotnego wystąpienia nieprawidłowości skutkujących podwyższaniem wymiaru kary, oznacza, że funkcja prewencyjna kary nie została spełniona. Zatem organ pierwszej instancji słusznie uznał, iż nie zachodzą podstawy do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 kpa.

Odnosząc się natomiast do art. 189f § 2 kpa, który wskazuje na możliwość odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w przypadkach innych niż wymienione w art. 189f § 1, Prezes Urzędu zwraca uwagę, że powtarzające się naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach nie pozwalają na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Celem tym jest przestrzeżenie przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach.

Mając powyższe na uwadze, organ odwoławczy, po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału, uznał odwołanie za bezzasadne. W ocenie Prezesa UOKiK wymierzona stronie kara w wysokości 20 200 zł jest proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary lub usługi opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed

wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. poz. 2019 poz. 178).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. (...)
2. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Katowicach
3. a/a